

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventvales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de
Antverpiae, 1664

§. I. Scientia conditionalium quâ Deus omnia conditionatè futura illimitatè
nouit, receptissima est apud Theologos omnes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

DISSERTATIO THEOLOGICA

APPENDIX

*Ad Tractatus quarti §. 7. & Tractatus
quinti §. 1.*

RESPONSIΟ.

*Ad ea quæ Reuerendissimus Dominus Ioannes
Caramuel de Scientiâ conditionalium docet,
in Theologiâ fundamentali. Lib. I. thesi 6. in
impressione Francofurtensi. n. 77. in Romana
verò. n. 116.*

§. I.

*Scientia conditionalium, quâ Deus omnia condicio-
natè futura illimitatè nouit, receptissima est apud
Theologos omnes.*

 Ecepta quamvis sit in Theologorum scholis, ea
quam proposui conditionalium in Deo Scientia,
vti fuse ostendit Suar. to. 1. de grat. Prologo-
meno. 2. cap. 1. aliquis qui post eum scripsere
auctores; præsertim Ruyz. To. de Scientiâ Dei.
Disp. 67. per sectiones nouem; eique passim re-
centiores Thomistæ subscrivant, quamvis in modo eam expli-
candi à nobis discrepent, vt rectè monet Derkennis. De Deo
trino & yno, disp. 8. c. 7. §. 3. Rursus quamvis eam ipsam scien-
tiā, ex auctoritate & præcipue D. Augustini, manifestissimē
& do-

& doctissimè conuincant Suar. in Opusc. 1. 2. de Scientiâ condit. cap. 2. & fusiis Prologom. 2. 3. & 4. fusissimè verò Ruyz. Disp. 65. per sect. 12. Dilsp. 66. per sect. 9. quibus nescio an quidquam præclarus addi possit, ad totius rei confirmationem solidissimam : hæret tamen Reuerendissimo ac Doctissimo D. Caramueli aliquis scrupulus, isque non exiguis, non quidem quod *negaturus sit sententiam esse probatissimam*, vti fatetur. n. 114. in impressione Romana (quam deinceps sequemur in numerorum allegatione) sed quod *eruditio[n]is gratia* (vti fatetur n. 115.) nonnulla Theorematata velit subjicere, contra quæ libenter videbit, quid ex Sacris litteris possit obici. De Patrum itaque auctoritate & testimonij, item de Theologorum vñanimi consensu, non multum laborat, modo per Sacras Paginas eæ, quas proponit, theses non conuincantur. Sperat enim se ostensurum indeterminationem, quam ponet (hoc est sententiam suam, circa futurorum conditionalium indeterminatam veritatem & falsitatem) et si conferatur cum Sacris Litteris, permanuram probabilem. Locorum autem, qui ex Sacrâ Paginâ circumferuntur, probabiles solutiones dum promittimus, inquit, dabimus probabiliores; forte manifestas & certas. Verum antequam solutiones illas examinemus, proponenda erit ea, quam de Scientiâ conditionalium, sex thesibus explicat doctrina, n. 116. Hæc eius verba,

§. II.

*Eam tamen ad pauca quedam limitare & restringere
conatur Caramuel.*

2. **P**rimum Theorema. Non datur scientia media. Nempe illa quam Patres Iesuitæ tuentur. Scientiam enim conditionalium, quæ ab absolutis necessariò inferuntur, non negamus.

Secundum. Non dantur physicæ prædeterminationes.

Tertium. Non dantur decreta in Deo Conditionalia, quæ actus hominum liberos prædefiniunt; qualia ponuntur à Thomistis.

Quartum. Futura libera Conditionalia, nempe illa quæ ab

Q

*theses C.
aramuelis
de scientia
conditionalium.*